

តើអ្វីជាសិទ្ធិមនុស្ស?

សិទ្ធិមនុស្ស គឺជាសិទ្ធិដែលមានជាប់មកជាមួយគ្រប់មនុស្សទាំងអស់។ យើងគ្រប់គ្នា គឺមានសិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងការទទួលបាននូវសិទ្ធិមនុស្ស ដោយគ្មានការរើសអើង មិនថា យើងមានសញ្ជាតិ លំនៅឋាន ភេទ ដើមកំណើតជាតិ ឬ សង្គម ពណ៌សម្បុរ សាសនា ភាសា ឬ កត្តាផ្សេងៗ ដូចជា អាយុ ពិការភាព ស្ថានភាពសុខភាព ទំនោរផ្លូវភេទ ឬ អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ។ សិទ្ធិទាំងនេះ មិនថាជាសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយទេ (សិទ្ធិសំរាន មានជីវិត សមភាពចំពោះមុខច្បាប់ និង សេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិ) ឬ សិទ្ធិ សេដ្ឋកិច្ច សង្គម កិច្ច និង វប្បធម៌ (សិទ្ធិ ក្នុងការទទួលបានការងារ សន្តិសុខ សង្គម និង ការអប់រំ) គឺជាសិទ្ធិដែលមាន អាចបែងចែកជាសិទ្ធិសកល ដែលប្រទាក់ក្រឡាគ្នា និង ពឹងពាក់គ្នា។

សិទ្ធិមនុស្សត្រូវបានគេបង្កើតឡើង និង បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) ជាការឆ្លើយតបនឹងភាពសាហាវយង់ឃ្នងរបស់សង្គ្រាមលោកលើកទី ២។ សិទ្ធិមនុស្សជាសកលតែងតែត្រូវបាន គេសម្តែងចេញ និង ធានាដោយច្បាប់ក្នុងទម្រង់ជាសន្ធិសញ្ញា ច្បាប់អន្តរជាតិប្រពៃណី គោលការណ៍ទូទៅ និង ប្រភពផ្សេងទៀតរបស់ច្បាប់អន្តរជាតិ។ ច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិបានដាក់ជាភាពទុកចិត្តដល់រដ្ឋអោយប្រព្រឹត្ត ដោយវិធីណាមួយជាក់លាក់ និង ជៀសវាងអំពើណាមួយជាក់លាក់ ដើម្បីជាការលើកកម្ពស់ និង ការពារសិទ្ធិមនុស្ស និង សិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់បុគ្គល ឬ ក្រុមណាមួយ។

ដោយក្លាយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ រដ្ឋមានកាតព្វកិច្ច និង តួនាទីក្រោមច្បាប់អន្តរជាតិ ដោយគោរព ការពារ និង បំពេញនូវសិទ្ធិមនុស្ស។ កាតព្វកិច្ចក្នុងការគោរពមានន័យថា រដ្ឋមិនត្រូវជ្រៀតជ្រែក ជាមួយនឹង ឬ មិនត្រូវបន្ថយនូវការទទួលបាននូវសិទ្ធិមនុស្សទេ។ កាតព្វកិច្ចក្នុងការការពារគឺតម្រូវអោយរដ្ឋការពារបុគ្គលឬក្រុមមនុស្ស ពីការរំលោភបំពាននូវសិទ្ធិមនុស្សពីសំណាក់ភាគីទីបីឡើយ។ កាតព្វកិច្ច ក្នុងការបំពេញមានន័យថារដ្ឋ ត្រូវមានសកម្មភាពជាវិជ្ជមានក្នុងការសម្រួលដល់ការទទួលបាននូវសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន។

តើអ្វីជាច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ?

សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិបានដាក់នូវកាតព្វកិច្ចដែលរដ្ឋត្រូវតែគោរព។ តាមរយៈការផ្តល់សច្ចាប័ននៃសន្ធិសញ្ញាសិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ រដ្ឋសន្យាដាក់ក្នុងវិធានការ និង ច្បាប់ក្នុងស្រុក នូវកាតព្វកិច្ច និង តួនាទីក្នុងសន្ធិសញ្ញារបស់ពួកគេ។ នៅពេលដែលដំណើរច្បាប់ក្នុងស្រុក បរាជ័យក្នុងការដោះស្រាយ ការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស យន្តការ និង នីតិវិធីសម្រាប់តវ៉ា របស់បុគ្គល ឬ បណ្តឹងមាននៅឯកណ្តាល និង អន្តរជាតិ ដើម្បីធានាថា ស្តង់ដារនៃសិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ ត្រូវបានគោរព ប្រតិបត្តិ និង រឹតបន្តឹងនៅក្នុងស្រុក។ នៅថ្នាក់អន្តរជាតិ យន្តការទាំងនេះរួមមាន គណៈកម្មការសន្ធិសញ្ញា គណៈកម្មាធិការជំនាញ បង្កើតដោយសន្ធិសញ្ញា និង

មានតួនាទីក្នុងការឃ្លាំមើល ការប្រតិបត្តិលើកាតព្វកិច្ចដូចមានចែងក្នុងសន្ធិសញ្ញា និង អ្នករាយការណ៍ពិសេស និង អ្នកជំនាញឯករាជ្យផ្សេងទៀត តែងតាំងដោយក្រុមប្រឹក្សាសិទ្ធិមនុស្សរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដើម្បីស៊ើបអង្កេត និង រាយការណ៍ពីការប្រឈមមុខរបស់សិទ្ធិមនុស្ស។

តើវាស្របច្បាប់ដែរឬទេ ក្នុងការរើសអើងមនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សប្រុសស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ មនុស្សប្តូរភេទ ឬ មនុស្សភេទពីរ?

ទេ។ សិទ្ធិក្នុងការទទួលបានសមភាព និង ភាពមិនរើសអើង គឺជាគោលការណ៍ស្នូល នៃសិទ្ធិមនុស្ស ដែលមានចែងក្នុងធម្មនុញ្ញនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និង សន្ធិសញ្ញាសិទ្ធិមនុស្ស។ ពាក្យផ្តើម នៃសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស គឺចែងយ៉ាងច្បាស់ថា " គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ កើតមកមានសេរីភាព និង ស្មើភាព ដោយទទួលបានភាពថ្លៃថ្នូរ និង សិទ្ធិ"។

ការធានាពីសមភាព និង ភាពមិនរើសអើងផ្តល់ដោយច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ អនុវត្តចំពោះមនុស្សទាំងអស់ មិនថាមានភេទ ទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ ឬ "ស្ថានភាពដទៃទៀត" ។ វាគ្មានរូបភាពណាមួយជាក់លាក់ ឬ ខុសគ្នា លែងលាក់កំបាំងណាមួយ នៅក្នុងសន្ធិសញ្ញាសិទ្ធិមនុស្សរបស់យើង ដែលអនុញ្ញាតអោយរដ្ឋធានានូវសិទ្ធិពេញលេញរបស់មនុស្សមួយចំនួន ហើយ ដកហូតសិទ្ធិពីអ្នកដទៃ ដោយយោងលើមូលដ្ឋាននៃទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត គណៈកម្មាធិការសន្ធិសញ្ញាសិទ្ធិមនុស្សរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ បានបញ្ជាក់ថាទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ ត្រូវបានគេរាប់បញ្ចូល ក្នុងចំណោមករណីរើសអើងក្រោមច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ។ នេះមានន័យថា វាជាការខុសច្បាប់ក្នុងការបង្កើតភាពខុសគ្នានៃសិទ្ធិមនុស្ស ដោយផ្អែកលើការពិតដែលថា មនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សប្រុសស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ ឬ មនុស្សប្តូរភេទ (LGBT) ក៏ដូចជាការខុសច្បាប់ក្នុងការរើសអើងទៅលើពណ៌សម្បុរ ជាតិសាសន៍ ភេទ សាសនា ឬស្ថានភាពដទៃទៀត។ ជំហរនេះ ត្រូវបានគេបញ្ជាក់ម្តងហើយម្តងទៀត ក្នុងសេចក្តីសម្រេចចិត្ត និង ការណែនាំទូទៅដែលត្រូវបានបង្កើតដោយគណៈកម្មាធិការសន្ធិសញ្ញាដូចជា គណៈកម្មាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិសិទ្ធិមនុស្ស គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិកុមារ គណៈកម្មាធិការប្រឆាំងនឹងការធ្វើទារុណកម្ម និង គណៈកម្មាធិការលុបបំបាត់ការរើសអើងលើស្ត្រី។

តើអ្វីជាទម្រង់ទូទៅនៃការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សដ៏ញឹកញាប់បំផុតទៅលើ មនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សប្រុសស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ និង មនុស្សប្តូរភេទ?

ការិយាល័យសិទ្ធិមនុស្សអង្គការសហប្រជាជាតិសិទ្ធិមនុស្ស បានចង ក្រងជាងកសារយ៉ាងទូលំទូលាយអំពីការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស ដែល ប្រព្រឹត្តទ្រង់ ទៅលើបុគ្គលដោយសារទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណ យេនឌ័រ ។

ការរំលោភទាំងនេះ រួមមាន:

- » ការវាយប្រហារជាហិង្សា ចាប់ពីការរំលោភដោយការប្រើប្រាស់ពាក្យ សម្តីយ៉ាងកម្រោល និង ការគំរាមកំហែងផ្លូវចិត្ត រហូតដល់ការវាយ ប្រហារលើ រាងកាយ ការវាយគប់ ទារុណកម្ម ការចាប់ជំរិត និង ការសម្លាប់ជាគោល ដៅ។
- » ច្បាប់ប្រហូទណ្ឌដែលមានការរើសអើង តែងតែត្រូវបានគេប្រើដើម្បី បៀតបៀន និង ធ្វើបាបលើមនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្ស ប្រុសស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ ឬ មនុស្ស ប្តូរភេទ (LGBT) រួមមានច្បាប់ដែលចាត់ទុកជាបទល្មើស ប្រហូទណ្ឌ ចំពោះទំនាក់ទំនងភេទដូចគ្នាជាងកជន ដែលជាការបំពាន លើសិទ្ធិ បុគ្គល និង សេរីភាពពីការរើសអើង។
- » ការរើសអើងដាក់កំហិតលើសេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិ និង មានការ រឹតត្បិតទៅលើការអនុវត្តសិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការចូលជាសមាគម និង ជួបជុំ រួមមានច្បាប់ដែលហាមឃាត់ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានពី សកម្មភាព រួមភេទដូចគ្នា ក្រោមរូបភាពរឹតត្បិតការផ្សព្វផ្សាយនៃ “ការយោសនា”អំពីមនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សប្រុស ស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ ឬ មនុស្សប្តូរភេទ (LGBT) ។
- » ការប្រព្រឹត្តតាមការរើសអើង ដែលអាចកើតឡើងក្នុងគ្រប់រូបភាពប្រចាំ ថ្ងៃ រួមមាន កន្លែងធ្វើការ សាលារៀន គេហដ្ឋាន និង មន្ទីរពេទ្យ។ ដោយគ្មានការហាមឃាត់ ការរើសអើងក្នុងច្បាប់ជាតិពិតជាទីបី ទៅ លើទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ ធ្វើអោយការប្រព្រឹត្ត ដោយរើសអើងនៅតែបន្តកើតឡើង ដោយគ្មានការត្រួតពិនិត្យ ដោយ បន្ទាល់នូវការជួយអន្តរាគមន៍តិចតួចចំពោះមនុស្សដែលរងការប៉ះ ពាល់។ នៅក្នុងបរិបទនេះ កង្វះខាតនៃការទទួលស្គាល់នៃទំនាក់ ទំនងភេទដូចគ្នា ឬ អត្តសញ្ញាណរបស់មនុស្សអាចធ្វើអោយមានផល ប៉ះពាល់ដោយរើសអើងទៅលើ មនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សប្រុសស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ ឬ មនុស្សប្តូរភេទ (LGBT) ជាច្រើន។

តើមហាសន្និបាត និង ក្រុមប្រឹក្សាសិទ្ធិមនុស្ស អង្គការសហប្រជាជាតិ បាននិយាយដូចម្តេចខ្លះចំពោះប្រធានបទនេះ?

នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចមួយចំនួន មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ បានអំពាវនាវឲ្យរដ្ឋទាំងឡាយ ធានាការការពារសិទ្ធិរបស់មនុស្សមានជីវិត ដល់មនុស្សទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និង ដើម្បី ស៊ើបអង្កេតជាបន្ទាន់ នឹងហ្មត់ចត់ ចំពោះការសម្លាប់ទាំងអស់រួមទាំង ការសម្លាប់ដែលកើតឡើងដោយទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណ យេនឌ័ររបស់ជនរងគ្រោះ។ (សូមមើលឧទាហរណ៍ សេចក្តីសម្រេច A/RES/67/168)។

នៅខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ក្រុមប្រឹក្សាសិទ្ធិមនុស្សអង្គការសហប្រជាជាតិ បានក្លាយជាស្ថាប័នអន្តររដ្ឋាភិបាលលើទីមួយរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលបានអនុម័តសេចក្តីសម្រេចហុកោលបំណងស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ។ សេចក្តីសម្រេច១៧ /១៩ សម្តែង “ការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង ” ចំពោះអំពើហិង្សា និង ការរើសអើងទៅ លើបុគ្គលដោយសារទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ ព្រមទាំង បានស្នើឲ្យធ្វើការសិក្សាពីវិសាលភាព និង កម្រិតនៃការរំលោភទាំងនេះ ព្រមទាំងវិធានការដែលចាំបាច់ដោះស្រាយ។

ការសិក្សាដែលបានស្នើសុំនោះ ដែលបានធ្វើឡើងដោយការិយាល័យឧត្តម ស្នងការសិទ្ធិមនុស្ស ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយនៅខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១។ វាបានចង្អុល បង្ហាញទៅអំពើហិង្សា និង ការរើសអើងទៅលើបុគ្គលដោយសារទំនោរផ្លូវ ភេទ និង អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ។ ការរកឃើញ និង អនុសាសន៍របស់ ការិយាល័យនេះបង្កើតបានជាមូលដ្ឋាននៃការពិភាក្សាជាក្រុមដែលបានធ្វើ ឡើងនៅក្រុមប្រឹក្សានៅខែមីនា ឆ្នាំ ២០១២ ដែលជាលើកដំបូងដែលការ ពិភាក្សាអន្តររដ្ឋាភិបាលជាផ្លូវការស្តីពីប្រធានបទនេះដែលបានកើតឡើងនៅ អង្គការសហប្រជាជាតិ។

តើជំហានជាក់ស្តែងដែលច្បាប់អន្តរជាតិតម្រូវឱ្យរដ្ឋទាំងឡាយធ្វើ ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់មនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សប្រុស ស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ ឬ មនុស្សប្តូរភេទ?

កាតព្វកិច្ចតាមផ្លូវច្បាប់ស្នូលរបស់រដ្ឋទាក់ទងនឹងកិច្ចការពារសិទ្ធិមនុស្សរបស់មនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សប្រុសស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ ឬ មនុស្សប្តូរភេទ រួមទាំងកាតព្វកិច្ច:

- » *ការពារ* បុគ្គលកុំឱ្យមានអំពើហិង្សា ដោយសារការស្អប់ ការស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា និង ការប្តូរភេទ និង បង្កការទារុណកម្ម និង ការប្រព្រឹត្តសាហាវ អមនុស្សធម៌ និង បន្ទាបបន្ថោក។ អនុម័តច្បាប់ ស្តីពី ឧក្រិដ្ឋកម្ម រើសអើង ដែលមិនលើកទឹក ចិត្ត ឱ្យមានអំពើហិង្សា ទៅលើ បុគ្គលដោយសារទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ ហើយ បង្កើតប្រព័ន្ធដែលមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់រាយការណ៍អំពីការ រើសអើងដែលជំរុញដោយអំពើហិង្សា រួមទាំងស៊ើបអង្កេត និង ចោទប្រកាន់ជន ល្មើស និង នាំអ្នកទទួលខុសត្រូវមកកាត់ទោស។ ធ្វើការ បណ្តុះបណ្តាលដល់ មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ និង ត្រួតពិនិត្យកន្លែងឃុំខ្លួន និង ផ្តល់ នូវប្រព័ន្ធឱ្យជនរងគ្រោះ ស្វែងរក ដំណោះស្រាយ។ បន្ថែមពីនេះ ច្បាប់ និង គោលនយោបាយស្តីពីជ្រក កោនគួរតែទទួលស្គាល់ថា ការចោទប្រកាន់ ដោយសារទំនោរផ្លូវភេទ អាចជាមូលដ្ឋានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ការស្នើសុំ ជ្រកកោន។
- » *លុប* ច្បាប់ដែលចាត់ទុកការស្រលាញ់ភេទដូចគ្នាជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ រួមទាំងច្បាប់ដែលចាត់ទុកការរួមភេទរវាងជនរងរ៉ាវនីតិជនតាមការព្រមព្រៀង ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ។ ធានាថា គ្នាបុគ្គលណាត្រូវបាន ចាប់ខ្លួន ឬ ឃាត់ខ្លួន ដោយសារទំនោរផ្លូវភេទ ឬ អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ ហើយមិនស្ថិតក្រោមការ ត្រួត ពិនិត្យផ្លូវកាយបន្ទាបបន្ថោក ដែលមានគោលបំណងកំណត់អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រឡើយ។
- » *ហាមឃាត់* ការរើសអើងដោយសារទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ។ អនុម័តច្បាប់ដែលហាមឃាត់ការរើសអើងដោយមូលហេតុ ទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ។ ផ្តល់ការអប់រំ និង ការ បណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីទប់ ស្កាត់ការរើស អើង និង ស្លាកស្នាម ទុយស័របស់មនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សប្រុសស្រលាញ់ ភេទដូចគ្នា មនុស្សស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ ឬ មនុស្សប្តូរភេទ និង មនុស្សភេទពីរ។
- » *ការពារ* សេរីភាពបញ្ចេញមតិ ធ្វើសមាគម និង ការជួបជុំគ្នាដោយ សន្តិវិធី ដល់មនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សប្រុសស្រលាញ់ ភេទ ដូចគ្នា មនុស្សស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ ឬ មនុស្សប្តូរភេទទាំងអស់ ហើយធានាថា គ្មានការរឹតត្បិតណាមួយធ្វើឡើងទៅលើទាំងនេះ សូម្បី តែការរឹតត្បិតជាការស្របច្បាប់ និង មានទំហំសមហេតុសមផល និង សមាមាត្រក៏ដោយ ដែលជាការរើសអើងដោយសារទំនោរផ្លូវភេទ និង អត្តសញ្ញាណ យេនឌ័រឡើយ។ លើកកម្ពស់វប្បធម៌ស្មើភាពគ្នា និង ភាព ចម្រុះ គ្នាដែល មានការគោរពសិទ្ធិរបស់មនុស្សស្រីស្រលាញ់ភេទ ដូចគ្នា មនុស្សប្រុស ស្រលាញ់ភេទដូចគ្នា មនុស្សស្រលាញ់ភេទទាំងពីរ ឬ មនុស្សប្តូរភេទ។